

ב"ל (באר-שבע) 1196-06-12 - דוד אודיז נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 1196-06-12 - דוד אודיז נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה באר-שבע

ב"ל (באר-שבע) 1196-06-12

דוד אודיז

ע"י ב"כ - עו"ד ווסר אדוארדו

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[05.02.2013]

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטת ועדה לעררים (אי כושר) מיום 22/02/2012, אשר דחתה את ערר המערער, וקבעה כי המערער לא איבד 50% מכושרו להשתכר.
2. הוועדה לעררים נשוא הערעור התכנסה מכוח פסק דין מיום 10/01/2012, שניתן בהסכמה בתיק 36592-11-11, ובו נקבע כדלקמן:
"עניינו של המערער יוחזר לוועדה אי כושר לעררים אשר תתכנס בהרכב אחר ותפעל על פי הוראות פסק הדין מיום 2011/01/08".
- למען הבאת התמונה במלואה, יובא להלן פסק הדין מיום 01/08/2011, אשר ניתן בהסכמה בתיק 33719-06-11. בפסק הדין נקבע בהאי לישנא:
"עניינו של המערער יוחזר לוועדת אי כושר לעררים (נכות כללית) אשר תתייחס לעברו התעסוקתי של המערער ולליקויים הרפואיים והשפעותיהם על כושרו להשתכר. כמו כן, תתייחס לחוות דעת פקידת השיקום מיום 25/07/2010. המערער יוזמן לוועדה ויוכל לטעון טענותיו בעניינים שלעיל".
3. עיקר טענות ב"כ המערער:
א. הוועדה לא מילאה אחר הוראות פסק הדין. הוועדה טעתה עת לא פעלה בהתאם להלכת 'מוהרה'. על הוועדה היה לצאת מנקודת מנקודת מוצא כי ליקוייו הרפואיים של המערער כפי שנקבעו על ידי הוועדה הרפואית לעררים הם הבסיס לקביעת דרגת אי כושרו.
ב. הוועדה לא בחנה את נסיבותיו האישיות של המערער.
ג. הוועדה שגתה עת נסמכה על חוות דעת פקידת השיקום, שכן בחוות הדעת לא הוזכרה המגבלה בדרך המקנה למערער נכות בשיעור 15%.
ד. הוועדה לא התייחסה לעברו התעסוקתי של המערער.
ה. הוועדה לא התייחסה ליכולתו של המערער לחזור לעבודתו הקודמת, לגילו, השכלתו ויכולתו האינטלקטואלית והפיזית.
ו. מבוקש להחזיר את עניינו של המערער לוועדה בהרכב אחר.
4. עיקר טענות ב"כ המשיב:
הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין.
הוועדה התייחסה בהחלטתה לליקוייו הרפואיים העיקריים של המערער אשר הינם החלפת מסתם מיטיריאלי, והגבלת תנועה בכתף שמאל.
הוועדה התייחסה לחוות דעת פקידת השיקום, אשר המליצה לקבוע כי המערער לא איבד מכושרו להשתכר.
הוועדה התייחסה לעובדה שהמערער חזר לעבודה בחנות תשמישי קדושה בהיקף חלקי, וזאת בהתאם להיקף העבודה הנדרש בעסק זה.
דין והכרעה:

5. החלטת הוועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור בפני בית הדין האזורי לעבודה בשאלה משפטית בלבד, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה - 1995.
6. מן הדין שיודגש, שוועדת נכות, להבדיל מוועדה רפואית, פועלת בתחום שאינו מחייב ידע מיוחד בשדה הרפואה. היא קובעת עובדות אשר לבית הדין לעבודה כלים לבחינתן, ואכן ישתמש בהם, במקרים קיצוניים הגובלים באי סבירות שכמוה כטעות שבחוק.
- ראה: דב"ע (ארצי) שם/ 01-1318 עטיה- המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו' 60.
- הלכה פסוקה היא, שהקביעה אם אדם כשיר לעבוד או לא, מסורה לוועדה המיומנת לכך, ואין בית הדין מחליף שיקול דעתו בשיקול דעתה של הוועדה, אלא אם מדובר בטעות משפטית הגלויה על פי ההחלטה.
7. משהוחזר עניינו של המערער לוועדה עם הוראות, על הוועדה להתייחס אך ורק לאמור בהחלטת בית הדין.
- ראה: דב"ע (ארצי) נא/ 29-01 פרנקל - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כד' 160.
8. מעיון בפרוטוקול עולה, כי הוועדה רשמה את תלונות המערער, אשר מסר כדלקמן:
"מהניתוח יש בעיה. היד והרגל נימולים מלווה בכאבים. עולה לרכב מרים את הרגל עם היד. בזמן שקר אני מרגיש את אצבעות הידיים והרגליים רדומות.
- מ2009 לא עובד. בזמן אחרון עובד כמה שעות ולא בטוח. לא יודע מה המצב, 09:00 - 13:00 מוכר.
- משגיח לא יכול - בלי תעודה לא מקבלים. אין לי תעודה.
- עד עכשיו הייתי מושבת לא יכול לישון על צד שמאל. אני נוהג.
- יש בעיה ביד ימין אצבע - אגודל. 10% נקבעו לצמיתות מתאונת עבודה, ואין מתייחסים לזה".
9. בסיכום הדיון סיכמה הוועדה את מסקנותיה בהאי לישנא:
"מדובר במערער הסובל מנכות מוכרת בשיעור של 40% בעקבות החלפת מסתם מינטריאלי וכן נכות בשיעור של 15% בגין הגבלה בתנועה בכתף שמאל.

- המערער התלונן גם על תחושת נימול ורגישות לקור ברגלו השמאלית ועניין זה; נבדק ולא ניתנו בגינו אחוזי נכות כל שהן. הוועדה עונה בפסה"ד מתאריך 01/12/2011 וכן ראתה את ההפניה בפסה"ד מיום 01/08/2011 בפס"ד זה נתבקשה הוועדה להתייחס גם להמלצת פקידת השיקום מיום 25/07/2010.
- לאחר שהוועדה שמעה את המערער בהקשבה מרובה ולאחר שקראה את התיק כולל המלצת פקידת השיקום הגיעה הוועדה פה אחד להחלטה שיש לראותו כמי שלא איבד 50% מכוחו להשתכר ולדחות את הערר.
- במהלך הדיון לא העלה כלל את הנושאים הקרדיאליים ואף ציין שחזר לעבודה כמוכר בחנות תשמישי קדושה בהיקף חלקי ומתוך דבריו ניתן היה להבין שזה ההיקף הנדרש בעסק זה.
- לדעת הוועדה יכול היה להמשיך בעבודה זו בעבודה שוות ערך למשרה מלאה. יש לציין שגם פקידת השיקום המליצה לראותו בתאריך 25/07/2010 כמי שלא איבד מכוחו להשתכר.
- עבודה כגון זו שהוזכרה לעיל תואמת את מצבו לפי כל מרכיבי הילכת מוהרה ולכן דין התביעה להידחות".
10. לאחר עיון בטענות הצדדים, ובפרוטוקול הוועדה לעררים נשוא הערעור דנן, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להדחות, ואפרט.
- מדובר בוועדה בהרכב חדש, אשר התכנסה בהתאם להוראות פסק הדין. הוועדה בהחלטתה התייחסה לליקויי הרפואיים של המערער. באשר לתלונה שהעלה המערער בנוגע לתחושת נימול ברגלו השמאלית, ציינה הוועדה כי נושא זה לא נבדק על ידי הוועדה הרפואית לעררים, וברי כי לא הוענקו למערער אחוזי נכות בגין תחושת הנימול ברגל. בפן של התייחסות לליקויים הרפואיים, הוועדה הדגישה כי המערער כלל לא העלה בפניה תלונות באשר לנושאים הקרדיאליים.
- באשר לבחינת הנושא התעסוקתי, הוועדה ציינה כי המערער חזר לעבודה כמוכר תשמישי קדושה בהיקף משרה חלקי. הוועדה מסרה כי התרשמה מדברי המערער שהמערער עובד בהיקף משרה חלקי בשל צרכי העסק, ולא כתוצאה מכוח תפקודי לקוי.
- הוועדה התייחסה בהחלטתה להמלצת פקידת השיקום מיום 25/07/2010, וציינה כי גם פקידת השיקום המליצה לראות במערער כמי שלא איבד מכוחו להשתכר. ב"כ המערער טען כי פקידת השיקום יצאה מנקודת מוצא שאינה נכונה, שעה שלא התייחסה לנכות בשיעור 15% שהוענקה למערער בגין מגבלה בברך. בעניין זה אציין, כי לא ברור על מה נסמך ב"כ המערער בטענתו כי הוענקה למערער נכות בשיעור 15% בגין מגבלה בברך. מעיון בפרוטוקול הוועדה הרפואית לעררים עולה, כי למערער הוענקו 0% אחוזי נכות בגין כאבים בברך שמאל. במצב דברים זה, לא מצאתי ממש בטענת ב"כ המערער בנוגע להמלצת פקידת השיקום.
11. קביעת הוועדה היא סבירה ומנומקת דיה. מדובר בהחלטה הנסמכת על מומחיותה המקצועית של הוועדה, תחום שלבית הדין אין סמכות להתערב בו. ולענייננו הוועדה מילאה אחר ההוראות שבפסק הדין.
12. לפיכך, דין הערעור להידחות.
13. אין צו להוצאות.
14. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין. ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ג, 05 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.